

בית כנסת

★ ★ ★ "בית יוסף" ★ ★ ★

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

הפטרה: ויהי דבר

4 בינואר, 2025

מקום: **ביאת**

עלון מספר 1214

נשיא: אלי לוי

פרשת ויגש

ד' טבת, תשפ"ה

הדלקת נרות 4:23 * שקיעה 4:41 * שיר השירים 4:15 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 4:10 * מוצאי שבת 5:24, וע"פ רבנו תם 5:54 * זמן טלית 6:25 * שעה זמנית 55:00
עלות השחר 6:14 * נץ החמה 7:20 * מנחה חול 4:25 * ערבית מנין מוקדם 4:10
צאת הכוכבים 5:19 * סוף זמן קריאת שמע 8:59 * סוף זמן עמידה 9:54 * חצות היום והלילה 12:01

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: 552-3412 (646)

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

VaD Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi
2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

נזהר שלא לפגוע ולבייש את אחיו. אבל מלכות האדם השני יהודה, מלכותו נולדה ליד המוקד, בו רצה להעלות באש את כלתו תמר. אשה גדולה זו הציבה לפניו אתגר קשה במיוחד, היא שמרה על כבודו, ורק רמזה לו: "האיש אשר אלה לו אנוכי הרה". וכדי שיהודה יודה במעשה, צריך גבות רוח חזקה, הוא שלט בעצמו והיה נאמן לאמת, מבלי להתחשב בבזיון הצפוי לו. הוא הודה ואמר: "צדקה ממני". ומכאן למדים גודל מעלות המדות הטובות, והי' יזכנו אמן.

פרפראות על הפרשה

ויאמר יעקב אל פרעה... מעט ורעים היו ימי שני חיי. בשעה שאמר כך יעקב, אמר לו ה': אני מלטתיך מעשיו ומלבן, והחזרתי לך את דינה ואת יוסף, ואתה מתרעם על חייך שהם מעט ורעים? חייך שבמנין התיבות שדיברת ומספרם 33 תיבות, כך יחסרו מספר שנים משנותיך, לפי שיצחק חי 180 שנה, ויעקב חי 147 שנה. מכאן למדים שהאדם צריך לקבל את היסורים והמחלות הבאים עליו באהבה ובשמחה ולא ח"ו להתלונן, ולעולם ירגיל עצמו לומר: כל מה שעושה ה', לטובה הוא עושה.

היסטוריה בקצרה: 180 שנה אחרי החורבן 250 למנינם

מאמרים מפי רבותינו שחיו בימי הרבי. רבי מנחם אומר, זה שעובר לפני התיבה כשליח ציבור, אין אומרים לו: בוא והתפלל, אלא:

המדרש אומר: כי הנה המלכים. מי הם מלכים אלו, זה יהודה ויוסף, עברו יחדיו: זה נתמלא עברה וכעס על זה וזה נתמלא עברה על זה. רעדה אחזתם שם: אלו השבטים. יהודה ויוסף פותחים את הפרשה בעימות חריף. יהודה מתייצב ללא פחד מול המושל יוסף. ולמה המדרש קורא להם מלכים? מלך שאין לו עם ולא מדינה לא נקרא מלך? אבל תכונת נפשו של אדם, שמושל בעצמו ובנטייתו, ובמידותיו, ובחולשותיו, הוא נקרא מלך. המלך פרעה בעצמו הבחין ביוסף שעה שהריצוהו לפניו, שהיה עבד בבית הכלא, שהוא לא עבד, ולא ראוי להיות בבית כלא. מיד הכריז עליו ואמר: ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו וכו'. אמרו לו עבדיו: עבד שלקחו רבו בעשרים כסף, תמשילהו עלינו? אמר להם: גנוני מלכות אני רואה בו ולא גנוני עבדים. הופעתו לפני הופעת מלכים. ולמה זכה יוסף לכל הכבוד הזה? רבי יוחנן אומר: הפה שלא נשק בעבירה זכה להיות: על פיך ישק כל עמי. צוואר שלא דבק בעבירה זכה ב: ויישם רביד הזהב על צווארו. ידיים שלא משמשו בעבירה זכה ב: ויתן אותה על יד יוסף. גוף שלא נדבק בעבירה זכה ב: וילבש אותו בגדי שש. כל זה מלמדנו על יושרו וצדקותו של יוסף. לכן, תכונתו היתה תכונת מלכים. לא זו בלבד, אלא בשעה שהסכים להתגלה לאחיו, צעק ואמר: הוציאו כל איש מעלי. גם ברגע זה

הרשע גמרה אומר לעקור כל זיק אנושי נאצל, לקעקע אישיות האמונה הטהורה, עמודי הצדק והמשפט, החסד והרחמים, הם בעצמם הדגישו את הניגוד המוחלט בינם לבין היהדות, הרי בתורת ישראל הוטבע הצווי העליון לחיבת האדם אפילו אינו יהודי, אבל אויבי ככתוב: "ואהבתם את הגר" היהדות שמו את האומה הישראלית כמטרה לחץ עד שאמרו: "או היהודי - או אנחנו". הם השמידו, הרסו, הרגו עם ה', וניסו למוטט את עמנו, זכור ה' מה היה לנו, חכמי הדור לא גזרו תעניות, כדי שלא להכביד על העם, אבל אמרו: יש לנו עשרה בטבת הוא כולל כל הצרות שעברו על עם ישראל, אשר באו במצור ובמצוקה, וקבעו יום עשרה בטבת: "יום הקדיש הכללי" לעילוי נשמתם של כל הנרצחים מעמנו מחורבן בית מקדשנו עד היום הזה. ועלינו לכוון בצום "עשרה בטבת" שיפדה ה' את כל עם ישראל ויגאלנו ויאמר ה' די לצרותינו וישלח הגואל בקרוב ממש אמן.

הדרך לרפואה ולבריאות

1 - אם אירע שאכל אדם יותר ממידתו, והוא שבע מאוד, ישתה אחר האכילה הגסה הזאת כוס תה עם קצת סוכר, בכדי להקל על עיכול האכילה ההיא. 2 - אם אדם שקיבתו מרגישה שהוא רעב תמיד, אך קיבתו אינה מעכלת טוב את המאכלים כי היא עצלנית אדם זה ישתדל למעט בסעודתו, כדי להקל על קיבתו את מלאכת העיכול. אדם שקיבתו חזקה ומעכלת את המאכלים בלי בעיות, לא יאכל עד שירעב, ולא יאכל לשובע אלא יותר מעט. 3 - אדם שמלאכתו קשה הוא טורח בה רבות, לא יאכל הרבה. 4 - מי שקלקל קיבתו על ידי הנהגת אכילה מופרזת, ישוב וימעט אכילתו, ומידי פעם יתענה, כי אין יפה כתענית לריפוי מערכת עיכול. 5 - בימות החמה יאכל שני שלישים משיעור מאכלו בימי החורף. 6 - בימות החורף יאכל הרבה וישתה מעט, ובימות הקיץ ישתה הרבה ויאכל מעט. 7 - פעם בשבוע לא יאכל ולא ישתה כלל, או במשך כל היום, או במשך כל הלילה, כלומר יפסיק מאכילה 12 שעות, כי דבר זה ישפיע על הרעלים והשאריות שנצטברו בדפנות כלי העיכול ביציאתם, והרמב"ם כותב כי רצוי

בוא והתקרב, עשה קורבנינו או עשה צורכינו או עשה מלחמותינו או פייס בעדינו. ולעתיד לבוא כל הקורבנות בטלים, וקורבן תודה אינו בטל. כל התפילות בטלות, אבל ההודאה לה' אינה בטלה. רבי סימאי אומר: כל הבריות שנבראו מן השמים, נפשם וגופם מן השמיים. וכל הבריות שנבראו מן הארץ, נפשם וגופם מן הארץ, חוץ מן האדם, שנפשו מן השמים וגופו מן הארץ. לפיכך, אדם שעסק בתורה והמצוות, בכך עשה רצון אביו שבשמים. והרי הוא כבריות של מעלן. לא עשה תורה ולא רצון אביו שבשמים, הריהו כבריות שלמטן ונמשל בבהמות. רבי שמעון בר חלפתא שלח בנו לרבי כדי שיברכו, הלך לרבי ואמר לו: יהי רצון, שלא תבייש, ולא תתבייש. חזר ואמר לאביו: דברים בעלמא אמר לי. אמר לו: הוא בירך אותך בברכות שבירך ה' את ישראל. שנאמר: לא יבושו עמי לעולם וכשמת עבדו של אנטונינוס שלח אותו הרבי להחיות עבדו, והלך והחיה אותו ועמד על רגליו.

עשרה בטבת

מאורעות ימי האימה והשואה בימי מלחמת העולם השנייה, עת קם הצורר הנאצי ימח שמו, ובתוכנית שטנית השמיד כשליש מאומתנו, לא ישכח מאיתנו עדי עד. תקופה אפילה וקשה זו לישראל, תצטרף בזיכרון האומה לאירועי העבר הקשים אותם אנו זוכרים, שואת יהודי אירופה שהתרחשה אלף שמונה מאות שבעים ושתים שנה לחורבן ירושלים ביד טיטוס הרשע, שמונה מאות ארבעים וארבע שנים (1163 למניינם) לטבח קהילות ישראל בימי מסעי הצלב. ארבע מאות ארבעים ושמונה שנים (1559 למניינם) לתבערת האינקוויזיציה (בית הדין הקתולי שנוסד בימי הבניים במערב אירופה בספרד בפורטוגל ועוד), כדי לדון ולהעניש את היהודים בעינויים קשים עד גירוש ספרד, מאתים תשעים ושלוש שנים לגזירות ת"ח ות"ט, שני הגזרות והפרעות שפרעו כנופיות חמלניצקי ביהודי דרום רוסיה (1649 למניינם). בכל המאורעות האלו הכריזו שונאי ישראל מלחמת חורמה על עמנו באומרים: "לכו ונכחידם מגוי וכו'". מלכות

להנהיג דבר זה בערבי שבתות.

דברי מוסר: התענית

כל המתענה נקרא קדוש, ואשרי מי שיוכל להתענות על חטאיו, ורבו סגולות התענית, והם. הסטרא אחרא אין בה כח להידבק במי ששרוי בתענית. ועל ידי התענית יבוא לידי ענווה כי יכיר מה הוא האדם, שמניעת מעט פת יתיש כוחו. והשרוי בתענית אינו בא לידי ניסיון, כי ה' יתברך רואה אותו שהוא מנסה את עצמו בתענית, ונקרא גיבור הכובש את יצרו, וראוי שתשרה עליו שכינה, ואין לו מקטרג, ותפילתו נשמעת. ויש מלאכים הדבוקים באדם ממצוות שעושה, ואינם יכולים לעלות אלא בכח התענית שמתענה אותו אדם. והמתענה הוא כמו קרבן שחלבו ודמו עולין לריח ניחות, כך מיעוט וחולשת דמו וחלבו של המתענה דומה לקרבן. אך היצר הרע מראה לו שאין בו כח להתענות, ואומר לו: אתה לא בריא, אם תתענה בר מינן תהא חולה, והאמת שהמתענה, כל כמה שמצטער יותר, כך מנכים לו בעולם האמת הרבה עונשים וייסורים. ועוד מכפר על הרבה עוונות. ורבותינו הקדושים שידעו את חומרת החטא, התענו הרבה תעניות, כמו שאמר דוד המלך: "ברכי כשלו מצום". הן אמת קשת התענית, אבל במה יתכפר העוון? האם באכילה ושתייה ושמחה מרעות? ולא ישיאנו יצרו באומרו שאין בו כוח להתענות כי זה שקר מפורסם, כי כמה אנשים מתענים והם בריאים וחזקים יותר מהאוכלים. כי הבא לטהר מסייעין אותו מן השמים, וכל שכן שחייב להתענות בתענית ציבור כמו בעשרה בטבת. וה' ישמרנו אמן.

הראשון לציון: מרן חכם עובדיה יוסף

1921-2013

כשביקר הצעיר עובדיה בבגדד בשנת 1930, נכנס אל ישיבת הרב סלמן עבודי, ועמד לפניו ושמע ממנו כמה דפים של גמרא בעל פה, ובירך אותו, שיהיה גדול בישראל. וכעבור שנים רבות עלה הגאון רבי סלמן עבודי מבבל לארץ ישראל, והרבה רבנים ערכו קבלת פנים כראוי לכבודה של תורה. ומתוכם רבינו עובדיה, אשר ישב לצידו, והחלו להתפלפל ביניהם ולהשתעשע במילי דאורייתא. שאל

אותו רבינו סלמן: שלפני שנים רבות, הגיע ילד אחד מירושלים לבגדד והשמיע לפני כמה דפי גמרא בעל פה, ואני כבר נשקתי על ראשו, ואני מעונין מאוד לראותו. אמר לו רבינו: אני הוא אותו הילד. נענה רבי עבודי ואמר: ידעתי, ידעתי, כעת רואה אני את מה שנבאתי. זמן קצר אחרי זה, משלא הסתדר רבי סלמן בדירת קבע לאחר העליה ההמונית של יהודי עירק, כיבדו מרן חכם עובדיה, והזמינו לגור בדירתו יחד עם בני משפחתו עד שיסודר. שמונה חודשים נמשך אירוחו של רבי סלמן בביתו של רבינו, כשרבינו שש ושמח לארח בביתו גאון זה תוך השתעשעות עמו בדברי תורה. יש לציין את מסירותה של הרבנית אשת חכם עובדיה, שטרחה רבות לטובת האורחים הנכבדים בתקופה ארוכה זו. ברבות הימים, ישב רבינו כדיין בבית דין הגדול, בשנים 1965-1969, לצידו של הרב סלמן עבודי, יחד עם ידידו הדיין הגאון חכם אלישיב זצ"ל.

דינים

- 1 - הכל חייבים להתענות בארבעה צומות ומהם עשרה בטבת.
- 2 - חיוב התענית הוא מזמן עלות השחר עד צאת הכוכבים, ועלות השחר ביום התענית על פי בן איש חי ועל פי מרן עובדיה יוסף זצ"ל הוא שעה וחומש השעה הזמנית של אותו יום לפני נץ החמה. והשעה הזמנית של יום התענית היא 56 דקות וחומש שלה הוא 11 דקות, נמצא 56+11 הם 67 דקות לפני נץ החמה והוא בשעה 6:12 בדיוק בבוקר והוא זמן התחלת התענית, ומסתיים בשעה 5:18, ולמחמירין בשעה 5:28, ותבוא עליכם ברכת טוב.
- 3 - הישן על מיטתו שנת קבע בליל התענית וקם משנתו באמצע הלילה, אסור לו לאכול ולשתות אפילו קודם עמוד השחר. אך אם התנה קודם שהלך לישון בדעתו לקום קודם עמוד השחר ולאכול, מותר לו לאכול עד עמוד השחר.
- 4 - הצומות האלה מותרים ברחיצה, אפילו בחמין, בסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה.
- 5 - מעוברות או מניקות אינן מתענות.

הנעים אבי הבן רחמים ואשתו בהנולד
החדש, מזל טוב ומברוק אמן. *** הרופא
האדון סמי ביכר ואשתו הגברת דולי ובניהם
לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון רימון כהן
ואשתו הגברת רניה ובניהם לברכה ולהצלחה
אמן. *** האדון גיווי גנדי הכהן ואשתו
הגברת ארליט ובניהם לברכה ולהצלחה אמן.
*** האדון תופיק שקאלו ואשתו הגברת
ליזיט ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. ***
האדון אלי לוי ואשתו הגברת ביקי ובניהם
לברכה ולהצלחה ולבריאות אמן. *** הגברת
סופי מוגרבי ובניהם לברכה ולהצלחה אמן.
*** הגברת אדיל כדידה ובניה לברכה
ולהצלחה ולע"נ בעלה ואביהם המנוח חיים
בן פרחא ע"ה אמן. *** האדון אדמון נחום
ואשתו הגברת לינה ובניהם לברכה ולהצלחה
ולנחת רוח להנשמה הטהורה של התינוק
יוסף-חיים בן אולגה ע"ה אמן. *** האדון
עזרא שאשו הלוי ובנותיו לידי, סילוא, נורה
וטובה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם
ולע"נ אשתו ואדונתם אמם נינה-שרה בת
סילוא-סבות ע"ה אמן. *** האחים
המבורכים האדונים אברהם, מוריס ואדוורד
רימון ואחיותיהם אסתר, בירטא ונורמא
למשפחת כהן לברכה ולהצלחה עם כל
משפחותיהם ולע"נ אמם גיול בת בהייה ע"ה
אמן.

**מעוניינים לחדש את המשדך, החנות או הבית
שלכם? התקשרו להאדון ויקטור בטלפון
718-916-0434. מחירים נוחים ועבודה
מדהימה.**

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$1,500.
ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 227,200,
+ 900 מבקרים מהעלון הקודם.

**כל מי שיכול לתרום לעלון זה
יבורך מפי עליון אמן.**

www.BethYosef.com

ומעוברת היא משעברו שלושה חודשים
להריונה ואם לא עברו שלושה חודשים והיא
סובלת מהקאות או מיחושים וחולשה רבה,
מותר לה לאכול.

6 - וגם מניקה פטורה מלהתענות במשך כ"ד
חודשים ללידה ואפילו פסקה מלהניק וכן
המפילה פטורה בתוך כ"ד חודשים להפלתה.
ומ"מ גם אלה פטורות ראוי שלא תאכלנה
להתענג במאכל ומשתה, אלא כדי קיום
הוולד.

7 - חולה שאין בו סכנה וזקן תשוש כח
שמצטער בתענית פטורים מלהתענות.

8 - קטן פחות מיי"ג שנה, ובת פחות מיי"ב שנה
פטורים מלהתענות.

9 - חתן תוך שבעת ימי המשתה שלו, וכן אבי
הבן, הסנדק והמוהל חייבים להתענות.

10 - אין לשטוף את הפה בבוקר ביום
התענית, אבל מי שקשה לו בלי לצחצח את
שיניו במשחת שיניים, מותר אם נזהר להטות
הפה שלו למטה, כדי שלא יבלע שום משקה
לפנים ויפלוט מיד.

11 - אדם בריא שמתענה ועליו לבלוע גלולות
וכדורים נגד מיחוש וכדומה, מותר לו לבלוע
התרופה בלי מים כל שאין בה טעם ערב
לחיד. ואם אינו יכול לבלוע התרופה בלי מים
ישתה מעט עד שיבלע. וכן מותר לשתות
תרופות שאין החיד נהנה מהם, אבל אם
החיד נהנה מהם אין להתיר. אולם במקום
חולי פנימי אין להחמיר. מותר לעשן בימי
התענית צבור.

12 - מי ששכח ואכל בתענית ונזכר לאחר
מכן, צריך להשלים תעניתו ואומר עננו
במנחה אבל אם נזכר אחר שאכל כזית,
יפסיק מיד ולא יאמר עננו במנחה.

13 - מי ששכח ובירך בתענית על דבר מאכל
או משקה יטעם ממנו כדי שגרונו ייהנה.

14 - אם שכח ולא אמר עננו בשומע תפילה,
ימשיך בסוף אלוקי נצור יאמר, "עננו".

התורמים לעלון זה

האדון טובי כהן ואשתו הגברת שילה ובניהם
לברכה ולהצלחה אמן. *** החזן הנעים
זמירות ישראל האדון מנחם מוסטאקי
ואשתו הגברת נינה ובניהם לברכה ולהצלחה
ולרפואה שלמה, ומאחלים לחתנם החזן